

Fırında Kuzu

– KenanDEMİREL · 04 Ekim 2013

Fırında kuzunun sözünü duyduk,
Yemeden ağızda haz oldu gitti.
Şu bizim Ethem'in lafına uyduk,
Yollara döküldük gaz oldu gitti.

Üç beş kişi kâfi, fazlası olmaz.
Misafir üstüne misafir almaz.
Biri hastalanır, birisi gelmez.
Duyup gelmeyene naz oldu gitti.

Motorlu testere usta elinde,
Meşeler gövermiş türkü dilinde.
Keser kütükleri, koymaz dalında.
Kucak kucak odun köz oldu gitti.

Baharatı sürüp, folyoya sardık.
Nazikçe uzatıp fırına verdik.
Yemeyi düşünüp, hayaller kurduk.
Hülyası içimde poz oldu gitti.

Hünerli ustanın, tuğla fırını.
Hep besledik az etmedik harını.
Hiç görmedim böyle meşe korunu,
Kuzunun üstüne cız oldu gitti.

Kaburga tutuştu, sanki meşale.
Kuzu kömür oldu, şaştık bu hale.
Kum attık üfledik, söndü şerare.
Aşçıya sorarsan az oldu gitti.

Salçanın hatrına çarşıya indik,
Eve getirip te geriye döndük.
Ne bulduysak aldık aklıktan sündük.
Bizim arabaya hız oldu gitti.

Dile destan oldu, bizim ziyafet.
İşim muhabbettir etmem şikâyet.
Fırını göçürdü bu küçük afet.
Tuğla düştü harcı toz oldu gitti.

Ömer beyin yeri tahta hanaylı.
Yemedik kuzuyu noter onaylı.
Kimi sitem eder kimi alaylı.
Bilire bilmeze söz oldu gitti.

Kenan DEMİREL